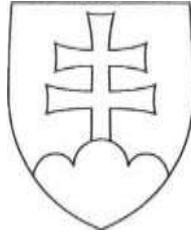

Sp. zn.:**6S/81/2018** - 97
IČS: **101 820 0779**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kriškovej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Otílie Belavej, v právnej veci žalobcu: **HEMMING s.r.o.**, IČO: 35 825 545, Doležalova 15, 821 04 Bratislava, v *zastúpení*: ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, P.O.BOX 29, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. **SK/0490/99/2017 zo dňa 07.05.2018**, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Číslo: SK/0490/99/2017 zo dňa 07.05.2018 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave číslo: ET/0315/01/2016 zo dňa 31.07.2017 m e n í v časti uloženej pokuty vo výške 25.000,- Eur tak, že žalobcovi sa ukladá podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike peňažná pokuta vo výške 16.500,- Eur.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutia správnych orgánov

1. Žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 07.05.2018 žalovaný potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“), ktorým bola žalobcovi podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike (ďalej aj ako „zákon č. 657/2004 Z.z.“) uložená pokuta vo výške 25.000,- Eur.

2. Prvostupňový orgán rozhodol o uložení pokuty pre žalobcu z dôvodu, že na základe kontrol vykonaných v dňoch 03.06.2016 a 23.06.2016 v sídle žalobcu a v dňoch 28.10.2016 a 09.11.2016 na Inšpektoráte Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zistil, že žalobca:

- porušil ustanovenie § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z., v zmysle ktorého podnikateľ v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením. V súvislosti s vykonanou kontrolou na základe predložených dokladov bolo zistené, že žalobca nespĺňal podmienky uvedené v § 1 ods. 3 písm. a), b), c) a d) zákona č. 657/2004 Z.z., a teda v roku 2015 vykonával činnosť výrobcu tepla, resp. jeho dodávateľa v rozpore s § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z., t.j. bez povolenia.

- porušil povinnosť výrobcu a dodávateľa dodržiavať určený spôsob cenovej regulácie a uskutočňovať dodávky tovaru a služieb v súlade so schválenými alebo určenými cenami podľa § 15 ods. 1 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. V súvislosti s vykonanou kontrolou bolo zistené, že žalobca ako výrobca a dodávateľ v roku 2015 nedodržiaval určený spôsob cenovej regulácie a neuskutočňoval dodávky tovaru a služieb v súlade so schválenými alebo určenými cenami, nakoľko nemal schválenú cenu Úradom pre reguláciu sieťových odvetví.

II.

Žaloba

3. Žalobca považoval rozhodnutia vydané v oboch stupňoch za nezákonné, žiadal ich vo výroku o uložení pokuty zmeniť tak, že od uloženia pokuty sa upúšťa, alternatívne sa uložená pokuta znižuje na sumu 5.000,- Eur.

4. S rozhodnutiami oboch správnych orgánov nesúhlasil a zastával názor, že uložená pokuta je neprimerane vysoká a likvidačná. Uviedol, že vykonáva výrobu a dodávku tepla a teplej úžitkovej vody v bytom dome na ulici Poukázal na to, že v roku 2010 boli u neho vykonané dve kontroly. V období od 08.07.2010 do 29.07.2010 bola u žalobcu vykonaná kontrola v tom čase Štátnou energetickou inšpekciou, Krajským inšpektorátom Bratislava. Poverení zamestnanci Krajského inšpektorátu Bratislava vykonali v uvedenom období kontrolu, o ktorej vyhotovili Záznam o kontrole č. 1/036/10 z 29.07.2010, č. j. 514/1102/2010 (ďalej len „Záznam o kontrole I“). Vyhotovený Záznam o kontrole I podľa žalobcu preukazuje, že predmetom kontroly bolo dodržiavanie ustanovení zákona č. 657/2004 Z.z. a ostatných príslušných predpisov. Kontrola bola vykonaná za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2009, pričom na základe tejto kontroly bolo zistené, že žalobca pri svojej činnosti neporušuje žiadne právne predpisy. Záznam o kontrole I obsahuje závery, že žalobca nepodniká v tepelnej energetike podľa § 1 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 657/2004 Z.z. (v

znení účinnom v tom čase) a nie je účastníkom trhu s teplom podľa § 14 uvedeného zákona (v znení účinnom v tom čase), preto sa naň ustanovenia tohto zákona nevzťahujú. V období od 20.09.2010 do 12.10.2010 vykonali kontrolu u žalobcu zamestnanci Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ktorí následne vyhotovili Záznam č. 126/2010 o výsledku vykonanej kontroly (ďalej len „Záznam o kontrole II“). Predmetom tejto kontroly bolo zisťovanie, či žalobca dodržiava zákony, všeobecne záväzné právne predpisy a rozhodnutia vydané v oblasti regulácie sieťových odvetví a overovanie správnosti a pravdivosti dokladov predkladaných žalobcom. Na základe tejto kontroly bolo zistené, že zo strany žalobcu nedošlo k porušeniu právnych predpisov, vrátane v tom čase platného zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii sieťových odvetví, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť žalobcu v tom čase netvorila žiaden zisk z danej činnosti výroby tepelnej energie. Vzhľadom na uvedené kontroly žalobca zastával názor, že spĺňa všetky legislatívne povinnosti a neporušuje žiaden zákon alebo iný právny predpis.

5. Ďalej žalobca poukázal na kontroly vykonané prvostupňovým orgánom pred vydaním jeho rozhodnutia a dôvodil, že si nebol vedomý toho, že na jeho strane došlo k porušeniu právnych predpisov. Dozvedieť sa o tom mal až zo záverov vykonanej kontroly prvostupňovým orgánom. Vzniknutý protiprávny stav podľa žalobcu vznikol z dôvodu legislatívnej zmeny, ktorá mala za následok tú skutočnosť, že žalobca prestal spĺňať zákonom stanovené podmienky a dopustil sa tak protiprávneho stavu. Zdôraznil, že prvotne spĺňal všetky zákonné ustanovenia, čo potvrdila kontrola ešte v roku 2010. Akonáhle boli žalobcovi známe výsledky vykonanej kontroly (niekoľko mesiacov pred vydaním prvostupňového rozhodnutia) o protiprávnom stave, vyvinul všetky potrebné kroky za účelom jeho nápravy. V tejto súvislosti poukázal na to, že listom zo dňa 30.01.2017 zaslal žalovanému kópiu rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví - povolenie č. 2016T 0590 zo dňa 01.12.2016, ktorým bolo žalobcovi udelené povolenie na podnikanie v tepelnej energetike (predmet podnikania - výroba tepla, rozvod tepla). Zároveň v uvedenom liste žalobca zaslal kópiu rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0365/2017/T, ktorým bola pre žalobcu schválená variabilná a fixná zložka maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom pre odberné miesta v meste Bratislava.

6. Mal za to, že pokuta vo výške 25.000,- Eur vzhľadom na okolnosti daného prípadu (žalobca po zistení vytýkaných nedostatkov okamžite vykonal kroky na odstránenie protiprávneho stavu) má likvidačný charakter, a preto sa domáhal od jej upustenia alebo jej zníženia. Uviedol, že vzhľadom na bežnú rozhodovaciu prax žalovaného je pokuta neprímerane vysoká. Zastával názor, že v danom prípade je potrebné skúmať všetky okolnosti prípadu a históriu konkrétneho subjektu (žalobcu). V tejto súvislosti dal do pozornosti, že v minulosti preukázal neporušovanie právnych predpisov pri svojej činnosti. V tomto prípade išlo o prvé porušenie právnych predpisov z jeho strany, pričom zdôraznil, že jeho konanie nebolo úmyselné. Vzniknutý protiprávny stav vznikol nedopatrením v dôsledku opomenutia reagovať na zmenu legislatívy. Stanovená výška pokuty nemá podľa žalobcu represívno-výchovnú funkciu, nakoľko ide o sumu, ktorá je pre žalobcu likvidačná. Dôvodil, že je malou spoločnosťou, ktorá zabezpečuje dodávku tovaru a služieb pre menší počet obyvateľov v bytovom dome na ulici Nejde o žiadnu veľkú spoločnosť, ktorá by pravidelne vykazovala zisk. Do pozornosti v tejto súvislosti dal svoje účtovné závierky preukazujúce, že od roku 2014 žalobca nevykazuje zisk, ale stratu (výnimkou je rok 2015, kedy žalobca zaznamenal zisk len vďaka predaju bytov). Podľa žalobcu pokuta v uvedenej výške bude mať zásadný vplyv na jeho ďalšiu existenciu, na jeho zamestnancov a rovnako tak aj na obyvateľov uvedeného bytového domu.

III. Vyjadrenie žalovaného

7. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním doručeným súdu dňa 18.07.2018, žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom žalovaný v danom prípade postupoval v súlade s Ústavou SR, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými žalobcom sa podrobne zaoberal a svoje skutkové a právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil.

8. Zdôraznil, že žalobca bol povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na predmet podnikania, a to aj vrátane zákona č. 657/2004 Z.z. Preto podľa žalovaného neobstojí tvrdenie žalobcu o dodržiavaní uvedeného zákona v roku 2010. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že žalobca zodpovedá za dodržiavanie všetkých zákonom stanovených povinností objektívne, tzn. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iné skutočnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Podľa žalovaného neobstojí ani tvrdenie žalobcu o tom, že si nebol vedomý porušovania právnych predpisov, nakoľko podľa čl. III, bod 1. Zmluvy o prenájme technológie kotolne zo dňa 01.01.2010 bol žalobca zmluvne zaviazaný uhrádzať minimálne náklady na prípadné opravy alebo údržbu technológie kotolne sám, a teda bolo jednoznačne preukázané, že túto vedomosť žalobca musel mať, keďže si predmetnú zmluvu prečítal, jej zmyslu a obsahu porozumel a na znak súhlasu s jej znením ju dobrovoľne a bez nátlaku podpísal.

9. V súvislosti s okamžitým odstránením nedostatkov žalovaný poukázal na § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, v zmysle ktorého kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Z uvedeného ustanovenia podľa žalovaného jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre žalobcu, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, a to do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Mal preto za to, že nebolo a nie je možné brať ohľad na túto skutočnosť pri určovaní výšky pokuty.

10. Ohľadom výšky pokuty a jej likvidačného charakteru žalovaný poukázal na odôvodnenie svojho rozhodnutia v tejto časti a zároveň uviedol, že žalobca zamestnáva konkrétne len jedného zamestnanca, pričom konateľom a spoločníkom spoločnosti žalobcu v jednej osobe je Fyzická osoba - podnikateľ menom ..., len za rok 2015 (taktiež minimálne za roky 2014 a 2013) faktúrovala spoločnosti žalobcu za prenájom technológie kotolní na ... sumu vo výške 66.000,- Eur (tieto technológie má uvedená osoba aj naďalej vo svojom vlastníctve). Žalovaný nerozporoval hospodárske výsledky žalobcu za ním uvádzané roky, avšak vzhľadom na uvedené skutočnosti (vrátane jeho zmluvnej povinnosti uhrádzať náklady na prípadné opravy a údržbu technológie kotolne) nie je podľa žalovaného možné prihliadnúť na obranu žalobcu ohľadom likvidačného charakteru uloženej pokuty. Zo strany žalobcu ročne odchádzali platby v hodnote desiatok tisíc Eur na účet fyzickej osoby - podnikateľa (živnostníka) ..., ktorý bol a v súčasnosti naďalej aj je konateľom spoločnosti žalobcu.

Žalovaný zastával názor, že vzhľadom na značný rozsah príjmov žalobcu zo strany vlastníkov bytov a nebytových priestorov je pokuta uložená ešte v priaznivej výške. Podľa žalovaného bolo v danom prípade preukázané, že vlastníci bytov a nebytových priestorov boli činnosťou žalobcu majetkovo v značnom rozsahu priamo poškodení, takže uloženie pokuty v predmetnej výške bolo zo strany správnych orgánov plne odôvodnené.

11. Záverom vyjadrenia žalovaný nesúhlasil s návrhom žalobcu na zníženie pokuty zo strany súdu na sumu 5.000,- Eur. S poukazom na § 198 ods. 2 SSP a § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z.z. dôvodil, že v danom prípade bolo možné uložiť pokutu v minimálnej výške 16.500,- Eur. Preto nesúhlasil nielen s návrhom žalobcu na zníženie uloženej pokuty, ale aj s návrhom žalobcu na upustenie od uloženia pokuty, čo považoval za rozporné s verejným poriadkom a účelom zákona č. 657/2004 Z.z. V prípade žalobcu išlo o viacnásobné porušenia ustanovení uvedeného zákona a priame finančné poškodenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, preto bolo podľa žalovaného uloženie pokuty v predmetnej výške odôvodnené, za súčasného splnenia jej preventívneho a represívneho charakteru.

IV.

Konanie na správnom orgáne

12. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že za účelom prešetrenia podnetov p. ... a p. ... vykonali inšpektori prvostupňového orgánu v dňoch 03.06.2016 a 23.06.2016 v sídle žalobcu a v dňoch 28.10.2016 a 09.11.2016 v sídle prvostupňového orgánu kontroly zamerané na dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej aj ako „zákon č. 250/2007 Z.z.“), zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike (ďalej aj ako „zákon č. 251/2012 Z.z.“), zákona č. 657/2004 Z.z. a vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z. v znení vyhlášky č. 358/2009 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidiel rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla (ďalej aj ako „vyhláška č. 630/2005 Z.z.“), o výsledku ktorých boli vypracované záznamy z vykonanej kontroly zo dňa 03.06.2016, 23.06.2016 a 28.10.2016 a protokol z vykonanej kontroly zo dňa 09.11.2016.

13. Z výsledkov vykonaných kontrol zaznamenaných v záznamoch a protokole z vykonanej kontroly, ktorých súčasťou sú žalobcom predložené doklady, vyplýva, že žalobca ako správcovská spoločnosť nie je vlastníkom kotolne ani technológie v bytovom dome na ulici Tieto si prenajíma od podnikateľského subjektu ... na základe zmluvy o prenájme technológie kotolne zo dňa 01.01.2010. Zo zistení prvostupňového orgánu vyplýva, že žalobca nespadá pod ani jeden z prípadov uvedených v § 1 ods. 3 zákona č. 657/2004 Z.z.. Žalobca nevyrába teplo len pre svoju vlastnú spotrebu, ale aj pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch na ulici ..., a to na základe zmlúv o výkone správy s jednotlivými vlastníkami. Žalobca tiež nie je subjektom verejnej správy a ani neziskovou organizáciou. Zmluva o prenájme technológie kotolne zo dňa 01.01.2010 preukazuje, že vlastníci bytov a nebytových priestorov nevlastnia technológiu kotolne, nakoľko si ju prenajíma žalobca a navyše vlastníci bytov a nebytových priestorov netvorí spoločenstvo, keďže majú podpísanú zmluvu o výkone správy so správcom (žalobcom). Z dokladov predložených prvostupňovému orgánu tiež vyplýva, že žalobca do nákladov na výrobu a rozvod tepla zahŕňa nielen nákupnú cenu paliva, ale aj ostatné náklady. Svedčí o tom vyjadrenie ekonómky žalobcu p. ..., podľa ktorého do nákladov na vykurovanie žalobca započítava okrem nákladov za dodávku plynu aj náklady za dodávku

elektriny, náklad za mzdu kuriča, náklady za upratovacie služby, náklady za prenájom technológie a náklady za revízie, súčiastky samotnej technológie a opravu. Tieto tvrdenia ekonómky žalobcu sú podložené dokladmi ako napr. prehľad súm všetkých nákladov vstupujúcich do vyúčtovania za rok 2015 v bytovom dome ... v položke teplo, doklad „Náklady kotolne rok 2015“ pre byty ..., doklad „Kotolne spotreba elektrickej energie - rok 2015 pre byty ... a iné. Z predložených faktúr vyplynulo, že náklady ako elektrická energia, náklady za prenájom technológie a iné náklady, ako napr. súčiastky samotnej technológie, náklady na údržbu a kuričské práce v kotolniach, boli premietnuté do nákladov na teplo na vykurovanie a následne rozúčtované jednotlivým vlastníkom bytov.

14. Na základe uvedených zistení prvostupňový orgán začal voči žalobcovi správne konanie o uložení pokuty podľa § 35 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 657/2004 Z.z., o čom ho upovedomil oznámením o začatí správneho konania zo dňa 21.06.2017, doručeným žalobcovi dňa 26.06.2017. Napriek poučeniu o práve vyjadriť sa k zisteniam prvostupňového orgánu sa žalobca k začatiu správneho konania nevyjadril. Následne prvostupňový orgán a žalovaný vo veci vydali v úvode odôvodnenia rozsudku opísané rozhodnutia, pričom odôvodnenia týchto rozhodnutí sú obdobné ako vyjadrenie k žalobe a detailnejšie sa súd k jednotlivým ich častiam vyjadril nižšie.

V. Posúdenie veci

15. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 11 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že tak napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutie je vecne správne.

16. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

18. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je

správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z.z. (v znení účinnom od 01.12.2014 do 28.12.2015) predmetom podnikania podľa tohto zákona je výroba tepla, výroba a rozvod tepla alebo rozvod tepla.

20. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 657/2004 Z.z. (v znení účinnom od 01.12.2014 do 28.12.2015) predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je

- výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre vlastné využitie,
- výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla vykonávané právnickými osobami, ktoré vznikli podľa osobitného predpisu,
- výroba tepla v centrálnom zdroji tepla v budove, v ktorej spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo ním poverená osoba rozpočítava množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov neprenajali centrálny zdroj tepla inej osobe,
- výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla.

21. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z. (v znení účinnom od 01.12.2014 do 28.12.2015) podnikateľ v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením.

22. Podľa § 14 zákona č. 657/2004 Z.z. (v znení účinnom od 01.12.2014 do 28.12.2015) účastníci trhu s teplom sú:

- výrobca,
- dodávateľ,
- odberateľ,
- konečný spotrebiteľ.

23. Podľa § 15 ods. 1 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. (v znení účinnom od 01.12.2014 do 28.12.2015) výrobca a dodávateľ sú povinní dodržiavať určený spôsob cenovej regulácie a uskutočňovať dodávky tovaru a služieb v súlade so schválenými alebo určenými cenami okrem fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. c) a d).

24. Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z. (v znení účinnom od 01.12.2014 do 28.12.2015) inšpekcia uloží pokutu

- od 16 500 eur do 33 000 eur fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá podniká v tepelnej energetike bez povolenia alebo v rozpore s vydaným povolením alebo ktorá uskutoční výstavbu sústavy tepelných zariadení bez vydaného osvedčenia podľa § 12 ods. 1,
- od 1 650 eur do 16 500 eur za porušenie niektorej z povinností podľa § 10 ods. 16, § 11 ods. 1, § 12 ods. 9, § 15 ods. 1 písm. b) a c), § 15 ods. 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 a 2, § 18 ods. 1, 2 a 3, § 19 ods. 2 a 3, § 21 a 22, § 24 ods. 2, § 25 ods. 2 a 3, § 26 ods. 2, § 27 ods. 4 a 5 a § 28 ods. 1 a 2.

25. Podľa § 35 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z.z. (v znení účinnom od 01.12.2014 do

28.12.2015) pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania, mieru zavinenia a možné následky porušenia povinností. Pri opakovanom porušení možno pokutu zvýšiť až na dvojnásobok.

26. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

27. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

28. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

29. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

30. V prejednávanom prípade bolo úlohou súdu posúdiť, či žalovaný rozhodol správne, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 25.000,- Eur za správne delikty na úseku podnikania v tepelnej energetike, a to konkrétne za nedodržanie povinnosti uvedenej v § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z., v zmysle ktorého podnikateľ v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením a zároveň v § 15 ods. 1 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z., keď žalobca ako výrobca a dodávateľ tepla porušil povinnosť dodržiavať určený spôsob cenovej regulácie a uskutočňovať dodávky tovaru a služieb v súlade so schválenými alebo určenými cenami.

31. Súd zistil, že správne orgány ustálili skutkový stav správne, keď konanie žalobcu v rozhodnom období (rok 2015) vyhodnotili tak, že žalobca, ako správcovská spoločnosť vykonávajúca správu bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na Doležalovej ulici č. 15 a 17 v Bratislave, vyrábala a dodávala teplo a teplú úžitkovú vodu bez potrebného povolenia podľa zákona č. 657/2004 Z.z., pričom ceny za dodávku tovarov a služieb účtoval bez určeného a príslušným orgánom (Úradom pre reguláciu sieťových odvetví) schváleného spôsobu cenovej regulácie. To, že žalobca v rozhodnom období podnikal v oblasti tepelnej energetiky bez potrebného povolenia a zároveň bez schválenej cenovej regulácie, žalobca ani nepopieral. Odôvodňoval to svojou nevedomosťou o legislatívnej zmene. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že správne delikty právnických osôb sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Vid' rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. IOSžo/230/2015 zo dňa 25.01.2017. Z toho vyplýva záver, že žalobca zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie, teda ani žalobcom namietaná nevedomosť o legislatívnej zmene, ktorá sa dotýkala jeho podnikania.

32. Hlavným žalobným argumentom bola námietka výšky uloženej pokuty, ktorú vzhľadom na okolnosti prípadu žalobca považoval za neprimeranú až likvidačnú. V tejto súvislosti svoje konanie obhajoval tým, že odstránil kontrolou zistené pochybenia bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o nich dozvedel. Tiež poukázal na neúmyselné konanie v tomto smere a skutočnosť, že z jeho strany ide o prvé porušenie právnych predpisov, pričom v minulosti bolo jeho podnikanie príslušnými orgánmi kontrolované bez negatívneho výsledku. Súd v tejto súvislosti uvádza, že v uvážení, či je na základe zákonom stanovených hľadísk udelenie pokuty žalobcovi primerané a zákonné, je správny orgán nezastupiteľný. Výsledok tejto správnej úvahy je povinný uviesť v rozhodnutí a náležite ho odôvodniť. Pokiaľ uváženie správneho orgánu nevybočuje z medzí a hľadísk stanovených zákonom, neprináleží správne mu súdu takéto rozhodnutie preskúmať (§ 27 ods. 2 SSP). Úlohou súdu v správnom súdnictve totiž nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda posúdiť, či správne orgány splnili povinnosti stanovené zákonom. Pokiaľ sú tieto predpoklady splnené, nemôže súd z tých istých skutočností vyvodzovať iné alebo opačné závery. Pri tomto uvážení si správny orgán nemôže počínať ľubovoľne. Zákon pre neho vytvára kritériá, podľa ktorých a v rámci ktorých môže správny orgán uskutočniť výber a zisťovanie skutočností konkrétneho prípadu, ktoré sú potrebné pre jeho rozhodnutie (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. ISŽa/8/2012 zo dňa 24.04.2012).

33. Istú výnimku z tejto zásady tvoria ustanovenie § 198 SSP, podľa ktorého na návrh žalobcu môže súd zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter. Súd po doplnení dokazovania prihliadne na primeranosť sankcie pokiaľ ide o závažnosť protiprávneho konania a jeho následky a individuálne posúdi postih za správny delikt podľa okolností toho ktorého prípadu.

34. Podľa § 198 ods. 1 písm. a) SSP správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter,

35. Podľa § 198 ods. 2 SSP správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy.

36. Podľa § 198 ods. 4 SSP, rozsudok správneho súdu podľa odseku 1 nahrádza výrok rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy v takom rozsahu, v akom bolo rozhodnuté o zmene druhu alebo výške sankcie alebo upustení od jej uloženia.

37. Súd v tomto konaní využil túto svoju revíziu právomoc a sankciu uloženú správnym orgánom znížil. Urobil tak po vykonaní opätovného dokazovania oboznámením sa s dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v súdnom a administratívnom spise, ako napríklad dôkazy opísané v bode 13 tohto rozsudku, účtovné závierky žalobcu na roky 2014 až 2017 a záznamy o kontrole Štátnou energetickou inšpekciou (č. 1/036/10) a Úradom pre reguláciu sieťových odvetví (č. 126/2010). S poukazom na § 198 ods. 2 SSP súd ani neposudzoval žalobcom navrhovanú možnosť upustenia od potrestania, resp. uloženia pokuty vo výške 5.000,- Eur. Žalobca bol totiž sankcionovaný za naplnenie skutkovej podstaty dvoch správnych deliktov podľa § 35 ods. 1 písm. a) v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z. a podľa § 35 ods. 1 písm. b) v spojení s § 15 ods. 1 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. Na rozdiel od Trestného zákona, právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov neupravujú

postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých deliktov. Pri súbehu viacerých správnych deliktov (viacčinný súbeh) pri nedostatku špeciálnej úpravy je potrebné použiť „*analogiae legis*“ tzv. absorpčnú zásadu. Jej podstata tkvie v absorpcii sadzieb (teda prísnejší trest pohlcuje miernejší). Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnuté len trestom určeným pre najťažší z nich, čo znamená, že správny orgán posúdi závažnosť deliktu a úhrnný trest uloží podľa sadzby za najzávažnejší z týchto deliktov (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/28/2007 zo dňa 06.03.2008). V súlade s absorpčnou zásadou v rámci správneho trestania bola žalobcovi uložená pokuta za skutok prísnejšie postihovaný (§ 35 ods. 1 písm. a) v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z.), za ktorý zákon umožňoval uložiť pokutu v rozmedzí od 16.500,- Eur do 33.000,- Eur. Keďže od potrestania za prísnejšie postihovaný správny delikt nemohol upustiť, resp. znížiť pokutu pod zákonom stanovenú minimálnu sadzbu ani správny orgán, takúto možnosť v rámci svojej revíznej právomoci nemal ani správny súd. V danom prípade bolo na základe analógie potrebné aplikovať pravidlá pre ukládanie úhrnného trestu, t.j. za viaceré delikty sa uloží sankcia podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt najprísnejšie postihuteľný, v tomto prípade podľa § 35 ods. 1 písm. a) v spojení s § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z.

38. Na základe opätovného posúdenia závažnosti konania žalobcu súd správnymi orgánmi uloženú sankciu vyhodnotil ako neprimeranú povaha skutku, za ktorý bola uložená. Súd neprisvedčil odôvodneniu výšky uloženej pokuty správnymi orgánmi. V danom prípade súd prihliadol na to, že išlo o prvé pochybenie žalobcu. Ako poľahčujúca okolnosť v tomto prípade má byť vyhodnotená aj skutočnosť, že žalobca počas svojho podnikania preukázateľne zákon v minulosti neporušoval, o čom svedčia predchádzajúce kontroly zamerané na podnikanie žalobcu v tepelnej energetike. Žalobca skutočne porušil podmienky podnikania v tepelnej energetike tým, že v roku 2015 nedisponoval potrebným povolením podľa zákona č. 657/2004 Z.z., avšak uvedené skutočnosti, na základe uvedeného, viedli súd k rozhodnutiu o zmene pokuty a k jej uloženiu na spodnej hranici zákonnej sadzby. Súd nespochybňuje závažnosť pochybenia žalobcu, keď v rozhodnom období roka 2015 podnikal v oblasti tepelnej energetiky bez potrebného povolenia, avšak už zákonodarcom určená minimálna výška pokuty s ohľadom na okolnosti daného prípadu podľa názoru súdu postačuje na naplnenie účelu sankcie. Samotný preventívny, ako aj represívny účel sankcie zostáva podľa názoru súdu zachovaný, nakoľko pokuta vo výške 16.500,- Eur je spôsobilá citelne zasiahnuť do ekonomickej sféry žalobcu.

39. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

40. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa pomeru úspechu účastníkov konania. Žalobca mal síce čiastočný úspech v konaní, keďže zo strany súdu došlo na základe jeho návrhu k moderácii uloženej pokuty za správny delikt, v merite veci však žalobca úspech nemal, a preto je v jeho úspechu v konaní nepatrný. Súd po vykonanom dokazovaní prisvedčil žalovanému, že žalobca sa uvedených správnych deliktov dopustil, čo žalobca ani nerozporoval. Z tohto dôvodu súd podľa § 167 ods.3 písm. a) SSP žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Podľa § 168 SSP žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania prináleží len výnimočne, a to len ak to možno spravodlivo požadovať. Na základe uvedeného súd rozhodol podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP, keď vo veci sčasti úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

41. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§

3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

V Bratislave dňa 7. februára 2019

Za správnosť vyhotovenia: ...

